

Sygn. akt IV Cz 307/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Jastrzębski

Sędziowie SO: Jolanta Deniziuk, Wanda Dumanowska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2013 roku w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. T.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej (...) w L.

o nakazanie wydania

na skutek zażalenia powoda

od postanowienia Sądu Rejonowego w Lęborku

z dnia 26 marca 2013 r., sygn. akt I C 182/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt IV Cz 307/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Lęborku, na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., odrzucił pozew W. T. o nakazanie pozwanej Wspólnocie Mieszkaniowej (...) w L., aby sporządziła i wydała „za opłatą” kserokopie dokumentów w postaci protokołów odbioru wszystkich robót budowlanych w latach 2011 i 2012, faktur wystawionych przez wykonawcę Z. K. w latach 2011 i 2012, wyciągów bankowych potwierdzających przelewy za faktury wystawione przez Z. K. w latach 2011 i 2012, załącznika do aneksu nr (...) r. dotyczącego umowy podpisanej w 2011 roku ze Z. K. na wykonanie robót budowlanych, umów zawartych przez pozwaną z bankami w roku 2011, protokołu odbioru przez M. B. dokumentów wspólnoty z biura firmy (...) s.c. w L., umowy o administrowanie nieruchomości przy ul. (...) w L. zawartej w dniu 1 października 2000 roku pomiędzy Wspólnotą Mieszkaniową (...), a spółką cywilną (...). W uzasadnieniu wskazał, że o to samo roszczenie między tymi samymi stronami toczyło się już postępowanie, które zostało prawomocnie zakończone (sygn. akt I C 596/12) w wyniku zawarcia ugody.

Powód zaskarżył powyższe postanowienie, domagając się jego uchylecia i zasądzenia od pozwanej na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. Skarżonemu orzeczeniu zarzucił naruszenie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., poprzez błędne ustalenie, że w sprawach IC 182/13 i IC 596/12 zachodzi tożsamość roszczenia, naruszenie art. 227 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie, iż przedmiotem jednej z wymienionych spraw jest nakazanie pozwanej udostępnienia dokumentów, zaś drugiej nakazanie sporządzenia i wydania kserokopii dokumentów, naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez dokonanie oceny materiału dowodowego na korzyść strony pozwanej, co skutkowało odrzuceniem pozwu.

W treści pisma procesowego z dnia 31 maja 2013 roku skarżący cofnął zażalenie w zakresie żądania zasądzenia zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

W odpowiedzi na zażalenie pozwana Wspólnota Mieszkaniowa (...) w L. wniosła o jego oddalenie i zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie

Zgodnie z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. sąd odrzuci pozew, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona.

O wystąpieniu stanu powagi rzeczy osądzonej rozstrzyga nie tylko tożsamość stron, ale równocześnie tożsamość podstawy faktycznej i prawnej rozstrzygnięcia. Dopiero kumulacja obu tych przesłanek przesądza o wystąpieniu tej przesłanki, prowadzącej do nieważności postępowania (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2011 r., III UK 106/10, L.). Z tożsamością roszczeń mamy do czynienia, kiedy sąd ma w obu sprawach orzec o tym samym, dysponując tymi samymi faktami, które mają spowodować ocenę tego samego żądania i kiedy rozstrzygnięcie jednej ze spraw oznacza rozstrzygnięcie także drugiej (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2012 r., I CSK 100/12, Lex). Pogląd ten nie jest kwestionowany od daty zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 9 czerwca 1971 roku w sprawie II CZ 59/71 (Lex), w którym stwierdził, że tożsamość roszczenia w rozumieniu art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. zachodzi tylko wówczas, gdy identyczne są nie tylko przedmiot, ale i podstawa sporu.

W niniejszej sprawie powód domaga się nakazania pozwanej, by sporządziła i wydała mu kserokopie znajdujących się w jej posiadaniu dokumentów dotyczących zarządu nieruchomością wspólną (protokołów odbioru wszystkich robót budowlanych w latach 2011 i 2012, faktur wystawionych przez wykonawcę Z. K. w latach 2011 i 2012, wyciągów bankowych potwierdzających przelewy za faktury wystawione przez Z. K. w latach 2011 i 2012, załącznika do aneksu nr (...)r. dotyczącego umowy podpisanej w 2011 roku ze Z. K. na wykonanie robót budowlanych, umów zawartych przez pozwaną z bankami w roku 2011, protokołu odbioru przez M. B. dokumentów wspólnoty z biura firmy (...) s.c. w L., umowy o administrowanie nieruchomością przy ul. (...) w L. zawartej w dniu 1 października 2000 roku pomiędzy Wspólnotą Mieszkaniową (...), a spółką cywilną (...)).

Natomiast w zakończonym już prawomocnie postępowaniu, które toczyło się przed Sądem Rejonowym w Lęborku w sprawie o sygn. I C 596/12, powód domagał się nakazania tej samej pozwanej, by udostępniła mu całość dokumentacji dotyczącej Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w L.. W toku postępowania strony zawarły ugodę, na mocy której pozwana zobowiązała się do udostępnienia całości posiadanej dokumentacji w ten sposób, by powód miał „nieskrępowaną możliwość jej przeglądania, robienia zdjęć, skanowania i robienia odpisów wybranych dokumentów, przy zachowaniu wymogów obowiązującego prawa w zakresie danych osobowych”.

Bezspornie dokumenty, do których odnosi się żądanie powoda w niniejszej sprawie zostały objęte żądaniem w sprawie o sygn. I C 596/12. Tożsamość stron, podstawy faktycznej i prawnej obu żądań również nie budzi wątpliwości. Wątpliwości pojawiają się jedynie w kwestii ich zakresu. Kluczowe dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy jest bowiem ustalenie, czy użyte w zawartej przez strony ugodzie sformułowanie, precyzujące sposób udostępnienia powodowi całości posiadanej dokumentacji, poprzez zapewnienie mu „nieskrępowanej możliwości jej przeglądania, robienia zdjęć, skanowania i robienia odpisów”, obejmuje również sporządzanie jej kserokopii.

W tym miejscu Sąd Okręgowy odwołuje się do stanowiska wyrażonego przez Wojewódzki Sąd Administracyjny we W. w wyroku z dnia 18 kwietnia 2007 r., II SA/Wr 39/07 (Lex), dotyczącego interpretacji prawa wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów. W przywołanym orzeczeniu WSA stwierdził, że pojęcie „sporządzania notatek i odpisów”, należy interpretować szeroko, obejmując nim możliwość sporządzenia kopii dokumentów za pomocą kserokopiarki. Oczywistym jest bowiem, że skoro strona może przeglądać dokumenty utrwalac w formie

ręcznych odpisów, notatek i zdjęć wykonanych przyniesionym aparatem fotograficznym, to nic nie ma przeciwwskazań, by to samo uczyniła za pomocą kserokopiarki.

W ocenie Sądu Okręgowego powyższa interpretacja pojęcia „sporządzania odpisu” ma zastosowanie również w przedmiotowej sprawie.

W konsekwencji żądania, z którymi powód wystąpił w sprawach I C 596/12 i I C 596/12, należało uznać za tożsame. Tym samym spełnione zostały przesłanki warunkujące odrzucenie pozwu, określone w art. 199. § 1 pkt 2 k.p.c. Sprawa o to samo roszczenie, wynikające z tej samej podstawy prawnej i faktycznej, między tymi samymi stronami została już bowiem prawomocnie rozstrzygnięta.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., oddalił zażalenie.